

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018
ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ
ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ
μεγάλου (†379).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μουου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσχεςτηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μουου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι οχης περι τα χειλημου

Mη εκκληνης την καρδιαν μου εις λογους πο

νη ρι ιαστου προφασι ζεσθαι προφασεις εν αμαρ

τι ιαις

Συν ανθρωποις εργαζομενοις την ανομιι

αν και ουμη συνδυασωμετα των εκλεκτων αυ

των

Παι δε ευσειμεδικαιος εν ελει και ε

λεξιμε ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπανατω

την κεφαλην μου

Οτι ετι και η προσηχη μου ενταις ευδο

καιαις αυτων κατεποθησαν εχομενα πε

τρας οικριται αυτων

Aκουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυν

θησαν ωσει παχος γης εραγη επι της γης δι

εσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Α

δην^ν_{δλ}

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_λ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_λ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα ρελ

θω^ν_{δλ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν_{δλ}

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τριβουςμου^ν_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τωων την ψυχηνμου^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ωθησαν υ περ ε με^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

αν τα πο δω μοι^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ^ν_{δλ}

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις

τηνφω νην της δε η σε ως μου ^ν_{δλ}

Ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς,
Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ο ι ι λα σμοσε στιν ^ν_{δλ}

Σ^{Νη} υγ κα τα βαι νων ο Σω ω τηρ ^ν_{δλ} τω γε νει

^{Δι} τω ω ων ^{Δι} α αν θρω ω ω πων ^{Νη} κα τε δε ξα το

^{Δι} σπαρ γανων πε ^{Νη} ε ε ε ρι ^{Δι} βο ο λην ^ν_{δλ} ^{Δι} ς ς ς κ

^{Νη} ε βδε λυ υ ξα α το ^{Δι} σαρ κο ος την πε ε ρι το ο

^{Δι} μην ^ν_{δλ} ο Οκ τα η με ε ρος κα τα την Μη η τε

^{Δι} ε ρα ^ν_{δλ} ο α να αρ χο ο ος κα α τα τον Πα

α α τε ε ε ε ρα ^ν_{δλ} αυ τω πι στοι βο ο η η η

^{Δι} η η η σω μεν ^ν_{δλ} συ ει ει ο Θε ο ο ο ο ο ος

η η η η ^{Πα} μω ων ε λε η ^{Νη} σο ο ο ον η η η η

μας ^ν (δὶς) ^δ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^ε ηλ ^κ πι σεν η ψυ

χη η μου ε ε πι ι τον Κυ ρι ο ον ^ν ^δ

Τὸ αὐτό.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^ε ελ ^κ πι σα τω Ι σρα ηλ ε ε πι ι τον Κυ ρι

ο ον ^ν ^δ

^{Νη} Ο υκ ε παι σχυν θη ο πα να γαθος Θε ε ος ^ε ^κ της

σαρ κο ος την πε ρι το ο μη ην α ποτ μη η η

θη η η η ναι ^ν ^δ αλλ ε ε δω κε εν ε α αυ τον ^Δ ^δ

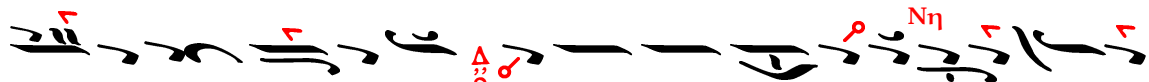
τυ υ πον και αι υ πο γρα αμ μον ^Δ ^δ πα α α σι ι

προς σω τη η η ρι ι ι ι αν ^ν ^δ ο γαρ τϛ νο

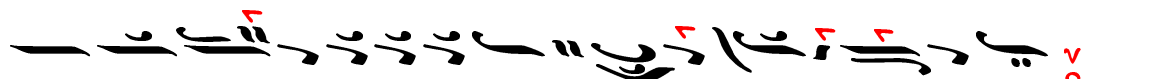
μϛ ποι η η της τα τϛ νο ο μϛ εκ πλη η ροι ^Δ ^δ

και των Προ φη των τα κη ρυ χθεν τα πε ε ε ε

^Μ ρι ^{Δι} α αυ τϛ ^ν ^δ ο παν τα πε ρι ι ι ε ε ε ε

 χω ων δρα α α κι και εν σπαρ γα ανοισει ει λι ι

 ι θεις Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Βου ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

 τον Ισ ρα ηλ εκ

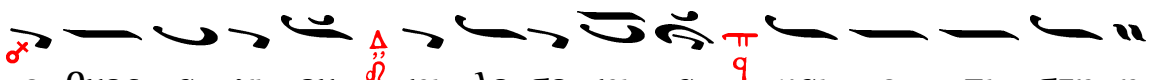

 πα σω ωντων α νο μι ων αυ τσ

Ο ε πω νυ υ μως κλη θεις της βα σι λει ει ας

 ο τε το βα σι λει ον συ ι ε ρα τευ μα το τσ Χρι στσ

 ε θνος α γι ον φι λο σο φι α και ε πι στη η

 μη Πα τερ ε ποι μα νας το τε δι α δη μα τι σε κα τε

 κο σμη σε της βα σι λει ας Βα σι λει ε βα σι λευ ον

 των ο βα σι λευ ων και πα αν των Κυ ρι ος ο τω

 τε κον τι συν νο σ με νος α ι δι ος Υι ος

 και συν α να ρ χος ον ι κε τευ ε σω ω ω σαι και

 φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λαοι

Ιεραρχι ιαστο λαις η γλαϊσμε ενος και

ρων ανεκη ρυξας το Ευαγγελιον της βασι

λειας Βασιλειε Ορθοδοξιας τη Εκκλη

σι ια βλυσας διδαγματα οισ νυν φωτιζομενοι μι

ανθεοτητα την εν Πατριπαντοκρατοριμο νογε

νει τε τθε ολογω και θειω Πνευματι θε

ο λογω μεν και δοξαζομεν εν προσωποιστρισιν

αδιαιρετον ην ικετευεσωωωσαι και

φωτισαι τας ψυχας ημων

Στίχ. Γ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυριου μεενειεις τον αιωνα

Ορα νι ιαις συνων χοροστασιαις

και συν αυλιζομενος πατερ Βασιλειων και τον βι

ον εζηλωσας τη λαμπροτατη ειλικρι

νειεια της πολιτειας ος ετι μετασωμα

τος α να α στρε φο μενος τς ε πι γης ως τις α
 σαρκος τς εν τρυ φων τας της θε ο πνευστς δι δα α
 σκα λι ας σθ εκ των κιν δυ νων και τς σκο ο τς της
 α γνω σι ας Χρι στον τον Θε ον η μων κα θι
 κε τευ ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Δόξα. Ἀνατολίου.

Ἦχος Νη ς

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 ο φι α ας ε ρα α στης γε νο με νος ο
 σι ε ε και παντων τω ων ο ο ον τω ων την προς
 Θε ον προ κρι να ας συμ βι ι ι ω ω ω
 σιν με λε ε την θα α να α α του ου ει κο
 ο τως τω βι ω κα τε ε ε ε λι ι ι ι πες τα
 γαρ σα αρ κο ος πα α α θη εγ κρα τει α ας πο ο
 νοις σε αυ του ου περι ε λο ο ο ο με ε ε ε

νος και θει ει ου με λε ε ε ε τη νο ο ο μουου
 α δου ου λω τον της ψυ υ χης τη ρη σας το α α
 ξι ι ι ι ι ω ω ω μα α ρε της πε ρι ου ου
 σι ι α ο λο οντης σα αρ κος το ο φρο νη η μα
 κα θυ πε ε τα ξας τω πνε ε ε ευ μα α α α τι
 δι ο σα ρκα μι ση σας και αι κο ο ο σμον και αι κο
 ο σμο κρα α α το ο ο ο ρα πα ρι στα α με
 νο ος τω χρι ι στω αι τη σαι ταις ψυ χαι αι αι αις
 η η η η μω ων το με γα α ε ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α μην
Σ υγ κα τα βαι νων ο σω ω τη τω γε νει των
 α αν θρω ω ω πων κα τε δε ξα το σπα ργα νων πε
 ρι ι ι ι βο ο ο ο λην ου ουκ ε βδε ε λυ ξα

^{Nη}
 α το σαρ κο ος την πε ε ρι το ο μην ^Δ ο οκ τα η
 με ε ρος κα τα την Μη η τε ε ε ρα α ^β ο α
 να αρ χο ο ος κα α τα τον Πα α α τε ε ε ε
 ρα ^ν αυ τω πι στοι οι βο η η η σω ω ω
 μεν ^Δ συ ει ει ο Θε ο ο ο ος η η η η μω ων ε
 λε η η σο ο ο ον η η η η μα α α ας ^{Nη}
 * * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος ^{Δι} - Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 ς Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ἐκ γ' τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ π ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ π ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μϑ ς ς ει

Τ ο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μϑ ς ς π ρ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιζ' 1-14).

Ῥωφθη Κύριος, τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξάνῳ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν

σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (ῆ 22-30).

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἣ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραϊνόμεν ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Παροιμ. ι' 31, ἐκλογή).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸς δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾶ Κύριος ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾶσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιούς αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετὶς τῶν

ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Η ΛΙΤΗ
Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ.

Ἦχος Γα ρ

X ρι στον ει ει σοι κι σα α α με νος εν τη
η η η η ψυ υ χη η η σθ δι α της κα
θα ρας σθ πο ο ο λι ι τει ει ει ας την πη
γη η ην τη ης ζω ω η ης ι ε ρο φα α αν
τα βα α σι ι ι λει ει ει ε ε πο τα μθ ς
ς α νε ε βλυ υ σας δογ μα α α των ευ σε βω
ων τη η Οι ι κθ με ε ε νη η ε ξω ω
ων πο τι ζο ο ο με νος ο πι στος της Εκ κλη
σι ι ι ι α ας λα α α ος καρ πων χει ει
λε ε ων ο μο λο γθ ς ς εν των την χα α α
α α ριν προ σφε ε ε ρει ει τω δο ξα σαν τι
την μνη μην σθ εις αι ω να α α αι ω νο ος

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

M υ ρον εκ κε νω θε ε εν ε πι σοι οι οι

της χα α ρι ι τος ε ε ε ε χρι ι σε ε ε
 σε ι ε ρο γη η σαι το Ευ α αγ γε λι ι οντης
 βα σι λει ας τω ω ων Ου ρα α νων Βα σι ι ι
 λει ει ε ε θε ε ο ο φα α α αν
 τω ωρ τσ Χρι στσ ευ ω δι ι ι ι α α γε νο με
 νο ος την ο σμην της γνω σε ως α αυ τσ την Οι κσ
 με ε ε νην ε ε πλη η η ρω ω ω σα ας
 δι ο τας φω να ας των οι κε ε τω ω ων σσ ε ευ με
 νω ως δε χο ο με ε ε νος αι τησαι αι η η
 η μιν τοις τι μω σι ι σε το με γα ε ε ε ε
 ε ε λε ε ος

Ὁ αὐτός. Βύζαντος.

T ην ι ε ρα τι κην στο λη η ην αμ πε χο ο
 ο με νος Τρι α α αδος υ περ μα χε ε Βα α σι ι
 ι λει ει ει ει ε ε θρω νω πα ρε στης δι ι
 ι ι κα σι ι κω προ κιν δυ νε ε ε ευ ω ων της πιστε

ω ως και α θλη τι κη ην εν στα α σιν ε πι δει ξα
 με ε νος θυ μον ε πα α α αρ χη κα τη η σχυ υ
 νας θρα συ υ υ υ νο ο με ε ε ν τω κρα α α
 α τει ει ει τη ης ε ευ σε βει ει ει ας και
 σπλαγχνων εκ το μη ην α α α πει λη εν το ος προ
 θυ μως τα α α αυ τα α προ ε κρι να ας και μαρτυς γε
 νο με ε νος τη προ αι ρε ε ε ε σει τον στε φανον α
 νε δυ υ υ σω της νι ι ι κης πα α ρα Χρι ι στ
 τ ε χον το ος το με γα ε ε ε ε
 ε λε ε ος

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει
 λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α

τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου
 Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας δι δα α σκων τα λο
 γι κα α α προ ο βα α α τα πι στε ευ ειν
 Κε εις Τρι α δα α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ον
 Πα εν μι α α Θε ο ο ο τη η η η τι

Και νυν. Της Ἑορτῆς.
Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ. Νη ς

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Σ υγ κα τα βαι νων ο Σω ω τηρ τω γε νει των
 α αν θρω ω ω πων κα τε δε ξα το σπαρ γα νων πε
 ρι ι ι ι βο ο ο ο λην ου ουκ ε βδε ε λυ ξα
Νη α το σαρ κο ο στην πε ε ρι το ο μην ο οκ τα η
 με ε ρος κα τα την Μη η τε ε ε ρα α ο α
 να αρ χο ο ος κα α τα τον Πα α α τε ε ε ε
 ρα αυ τω πι στοι οι βο η η η σω ω ω ω

 μεν ^Δ συ ει ει ο Θε ο ο ο ος η η η η μω ων ε

 λε η η σο ο ο ον η η η η μα α α ας ^{Νη}

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Βύζαντος.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

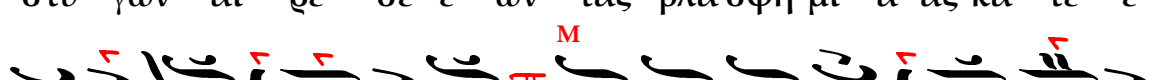

Ω ^{Πα} θει α και ι ε ρα της Χρι στῶ Εκκλη σι ας με

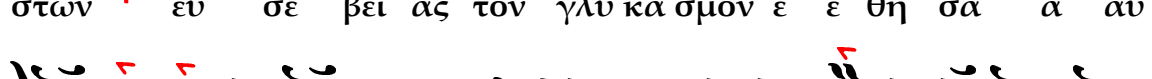
 λι ισ σα ^π Βα σι ι λει ε πα αμ μα κα α' α

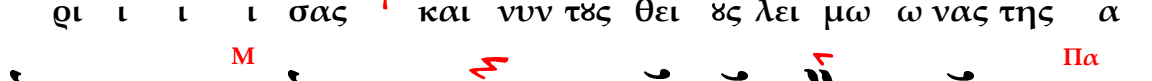
 ρι ι ι ι στε ^π συ γαρ τῶ θει ὀ πο θῶ τω κε εν τρω

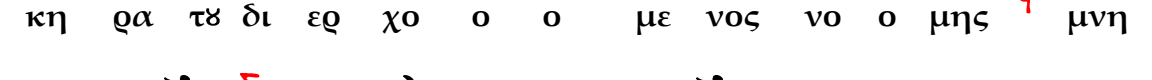
 σε αυ το ον κα θο ο πλι ι ι ι σας ^π των θε ο

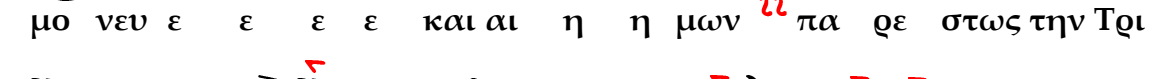
 στυ γων αι ρε σε ε ων τας βλα σφη μι α ας κα τε ε

 ε ε τρω ω ω ω σας ^π και ταις ψυ χαι αις των πι ι

 στων ^π ευ σε βει ας τον γλυ κα σμον ε ε θη σα α' αυ

 ρι ι ι ι σας ^π και νυν τῶς θει ὀς λει μω ω νας της α

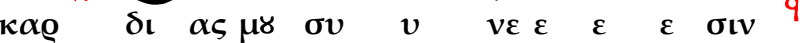

 κη ρα τῶ δι ερ χο ο ο με νος νο ο μης ^π μνη

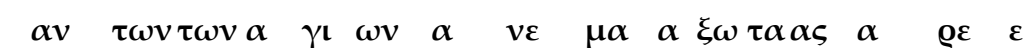
 μο νευ ε ε ε ε και αι η η μων ^π πα ρε στω σ την Τρι

 α δα την ο ο μο ὀ ὀ ὀ ὀ σι ι ι ι ον ^π

Βασιλείου Μοναχοῦ. Ὁ αὐτός.

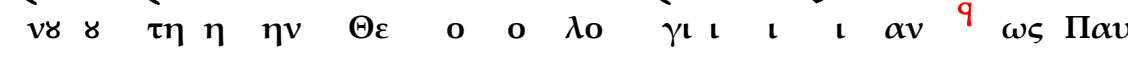
Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν και η με λε τη της

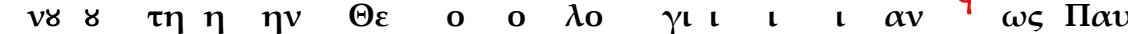

 καρ δι ας μδ συ υ νε ε ε ε σιν

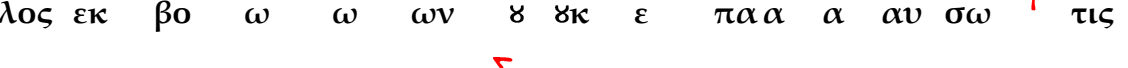
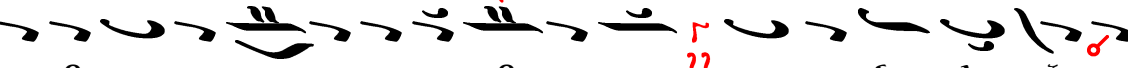
Π ^{Πα} αν των των α γι ων α νε μα α ξω τα ας α ρε ε

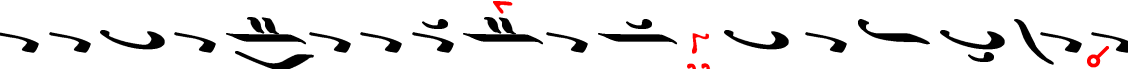
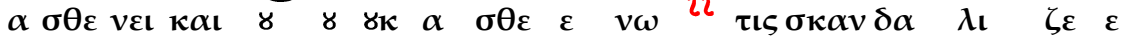

 τας ^{Πα} πα τηρ η μω ων Βα σι ι ι λει ει ει

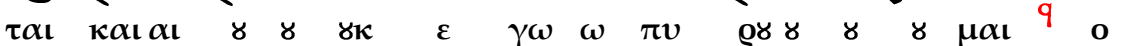

 ει ε Μω υ σε ως το πρα α ον Η λι ς τον ζη η

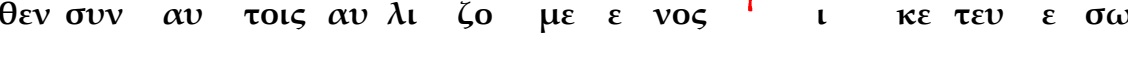

 η λον Πε τρητην ο μο ο λο ο γι ι αν Ι ω αν

 νδ ς τη η ην Θε ο ο λο γι ι ι ι αν ως Παν

 λος εκ βο ω ω ων ς ςκ ε πα α αυ σω τις

 α σθε νει και ς ς ςκ α σθε ε νω τις σκανδα λι ζε ε

 ται και αι ς ς ςκ ε γω ω πυ ρδ ς ς ς μαι ο

 θεν συν αυ τοις αυ λι ζο με ε νος ι κε τευ ε σω

 θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν και ἡ γλῶσσα αὐτοῦ

 λα λη η σει κρι ι σιν

Τ^{Δι}ων ον των εκ με λε τη σαστην φυ σιν ^Δ και παν
των πε ρι σκο πη η η η σαστο α α α στα α α
τον ^βμο νον ε ευ ρες α κι ι ι νη τον ^Δ τον υ
περ ς σι ω ως ο ον τα Δη μι ρο γο ο ο ον τς
πα αν τος ^Δ ω και μα α α αλ λον προ θε ε ε ε
με ε ε ε νος ^β των ςκ ον των τον πο ο θο ο ον α
πε ερ ρι ι ι ι ψας ^Δ προ σβευ ε ε ε και η η
μας ^Δ τς θει ς πο ο ο θς ς τυ υ υ χειν ^Δ
ι ε ρο φαν τα Βα α σι ι ι λει ει ει ει ε ^Δ

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἦχος ^{Πα} Πα ς

Δ^{Πα}ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ και
Α γι ω Πνευ μα α α τι ^β

Ο^{Πα}την χα ρι ι ι ν τω ω ων θα αυ μα α α
των ^Δ ου ρα νο θεν κο ο ο μι σα α με ε ε ε
νος ^β και την πλα νη η η η τω ω ων ει ει δω ω

λων ^{Δι} στη λι τευ σας ε εν τοις δο ο ο ογ
 μα α α α σιν ^{Κε} αρ χι ε ρε ε ω ω ων υ
 πα αρ χει εις δο ξα α α και ε ε δραι αι ω ω ω
 μα ^{Δι} παμ μα κα ρι στε ε Βα σι ι ι ι
 λει ει ει ει ε ^{Πα} και παντων των πα α τε ρων ^{Δι} δι δα
 σκα λι ι α α ας υ πο ο δει ει ει ειγ μα ^{Κε} παρ
 ρη σι αν ε ε χων προς Χρι ι στον ^{Δι} αυ τον ι
 ι κε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ^{Πα} σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων ^{Κε}

Και νυν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἦχος ἁδ' Νη ρ

Κ αι νυ υν και α α ει ^{Νη} και εις τας αι αι ω
 ω ω νας ^{Νη} των αι ω ω ω ω νων α α α μην ^{Νη}
Ο ^{Νη} υκ ε πη σχυν θη ο πα να γαθος Θε ε ος ^{Νη}
 της σαρ κο ος την πε ρι το ο μη ην α πο τμη
 η η θη η η η ναι ^{Νη} αλλ ε ε δω κε εν ε α αυ

τον τυ υ πον και αι υ πο γρα αμ μον πα α α σι
 ι προς σω τη η η ρι ι ι ι αν ο γαρ
 του νο μου ου ποι η η της τα του νο ο μου εκ
 πλη η ροι και των προ φη των τα κη ρυ χθεν τα πε ρι ι
 ι ι α α α αυ του ο παν τα πε ρι ι ε
 ε ε ε ε χω ων δρα α α κι και εν σπα ρα γα ανοις
 ει ει λη η η θεις Κυ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο
 ξα α α α σοι οι οι οι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

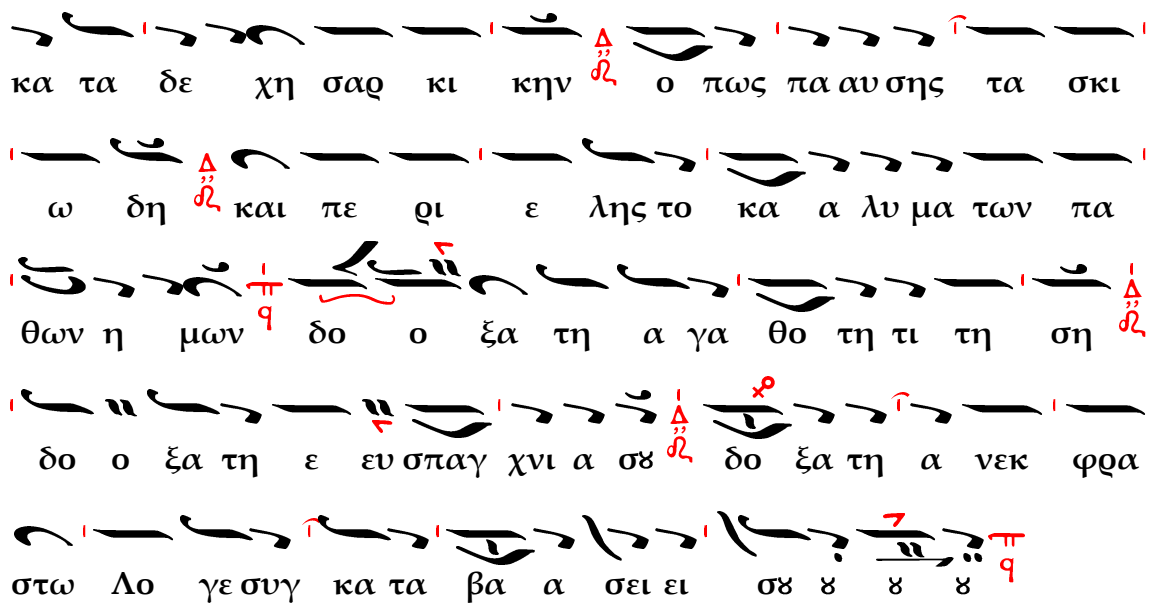
ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Εἰς πασαντην γην ἐξηλθεν ὁ φθογγος σὺ ὡς
δεξαμενητον λογον σου διουθεοπρεπως εδο
γματισας την φυσιντων οοντων ετρανωσας
τατων ανθρωπων ηθηκατε κοσμησας βασι
λειον ιερατευμα πατερ οσιε Χρι
σον τον θεοον ικετευε δωρησασθαι ημιν το
μεγαεελεος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Μορφην αναλλοιωτως ανθρωπινην προσελα
βες θεοςων κατῳσιαν πολυευσπλαγχνε Κυ
ριε και νομονεκπληρων περιτομην θελησει

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστός...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἀκολουθῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις:

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ἐν τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ λαός: Ἀμήν.
